

عنوان مقاله:

بررسی و مقایسه اثربخشی آموزش واقعیت درمانی و روان‌درمانی مثبت گرا بر فرسودگی شغلی در پرستاران بیمارستان کاشانی شهرکرد در دوران شیوع ویروس کووید ۱۹

محل انتشار:

هشتمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه علوم تربیتی و روانشناسی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

راضیه باقری شلمزاری - کارشناس ارشد، روانشناسی بالینی، گروه روانشناسی، واحد نائین، دانشگاه آزاد اسلامی، نائین، ایران.

حسن خوش اخلاق - استادیار، گروه روانشناسی، واحد نائین، دانشگاه آزاد اسلامی، نائین، ایران

خلاصه مقاله:

هدف تحقیق مقایسه ی اثربخشی روان درمانی مثبت گرا و آموزش واقعیت درمانی بر فرسودگی شغلی در پرستاران بیمارستان کاشانی شهرکرد در دوران شیوع ویروس کووید ۱۹ بود. این مطالعه از نوع نیمه آزمایشی بود که بر روی کادر درمان شهر شهرکرد بود. جامعه آماری تحقیق حاضر شامل کلیه پرستاران زن و مرد شاغل در بیمارستان کاشانی شهرکرد بود. تعداد ۴۵ نفر به روش نمونه گیری هدفمند انتخاب و به دو گروه آزمایش و کنترل به صورت تصادفی گمارده شدند. هر دو گروه پرسشنامه فرسودگی شغلی گلدارد را به عنوان پیش آزمون تکمیل نمودند و پس از آموزش ۸ جلسه ای پروتکل روان درمانی مثبت گرا و آموزش واقعیت درمانی به گروه آزمایش، دو گروه مجدداً به پرسشنامه ی فوق به عنوان پس آزمون پاسخ دادند و داده ها با آزمون های آماری تحلیل کوواریانس مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. در این پژوهش اصول اخلاقی مانند محرمانه بودن اطلاعات، رضایت شخصی و آزاد بودن شرکت کنندگان در همکاری و یا عدم همکاری در روند پژوهش، رعایت گردید. نتایج نشان داد که روان درمانی مثبت گرا و آموزش واقعیت درمانی بر فرسودگی شغلی در کادر درمان اثر دارد ($P < 0.01$) در مقایسه میان این دو رویکرد درمانی نیز نتایج نشان داده است که بین این دو رویکرد به لحاظ اثربخشی بر فرسودگی شغلی تفاوت معناداری وجود دارد و اثربخشی درمان مثبت گرا بر فرسودگی شغلی بیشتر از درمان واقعیت درمانی است.

کلمات کلیدی:

روان درمانی مثبت گرا، آموزش واقعیت درمانی، فرسودگی شغلی، پرستاران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1984740>

